

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. L.**, bývajúcej v P., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. L. B., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v P., proti žalovaným **1/ MVDr. M. P.**, bývajúcemu v P., **2/ M. P.**, bytom tamtiež, obaja v dovolacom konaní zastúpení JUDr. I. J., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v P., **o určenie hranice pozemku**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9 C 224/1997, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. mája 2008 sp.zn. 4 Co 37/2008, 4 Co 38/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 10. decembra 2007 č.k. 9 C 224/1997-242 v spojení s opravným uznesením z 13. februára 2008 č.k. 9 C 224/1997-245 určil priebeh hranice medzi parcelami KN X. a KN X. k.ú. P. prechádzajúcou bodmi X. až X. a X. až X. znaleckého posudku Ing. T. č. X. zo dňa 8.6.2007 a jeho doplnku č. X. zo dňa 26.10.2007. Uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vydať žalobkyni plochu označenú bodmi X.-X., X.a X.-X., ktorej podľa znaleckého posudku Ing. T. č. X. zo dňa 8.6.2007 a jeho doplnku č. X. zo dňa 26.10.2007 zodpovedá novovytvorená parcela KN X. záhrada o výmere X. m². Zároveň uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť odstrániť oplotenie medzi pozemkami parc. č. X. a X. v bodoch X.-X. a X.znaleckého posudku Ing. T. č. X. zo dňa 8.6.2007 a jeho doplnku č. 1 zo dňa 26.10.2007. Zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť na účet Okresného súdu Prešov trovy štátu vo výške 56 169,-- Sk, ako aj zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 43 312,50 Sk.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 30. mája 2008 sp.zn. 4 Co 37/2008, 4 Co 38/2008, na odvolanie žalovaných rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdil a žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v sume 4 945,-- Sk na účet JUDr. L. B., do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne vec právne posúdil. Podrobne sa v ňom vyporiadal s námietkou žalovaných, podľa ktorej okresný súd nesprávne právne posúdil splnenie podmienok vydržania ako titulu pre nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Považoval ju za nedôvodnú. Za neopodstatnene podanú považoval aj námietku žalovaných týkajúcu sa nesprávneho hodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. V tejto súvislosti uviedol, že na základe námietok podaných práve žalovanými proti záveru znaleckého posudku Ústavu súdneho znelectva, Stavebnej fakulty Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, vypracovaného Ing. H., súd prvého stupňa nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie. Kontrolný znalecký posudok však dospel k totožnému záveru predchádzajúceho znaleckého posudku, ako aj predchádzajúcich geometrických meraní. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval preto za vecne správne.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali včas dovolanie žalovaní. Žiadali, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili odňatím možnosti konať pred súdom rozhodnutiami oboch súdov a nesprávnym právnym posúdením veci prvostupňovým i odvolacím súdom. Namietali, že súdy neakceptovali ich návrhy na dokazovanie a ich dôkazy, t.j. nevykonali dôkaz v podobe kontrolného merania spornej nehnuteľnosti spoločnosťou P. G. s.r.o. P. a pri rozhodovaní nevzali do úvahy geometrický plán z roku 1943 a výpovede svedkov Š. V., O. a M.. V tejto súvislosti poukázali na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorých ústavný súd uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolací dôvod v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. je formulovaný žalovanými zmätočne a zavádzajúco. Poukázal na to, že svedkovia Š.

V., O. a M. boli v konaní pred súdom prvého stupňa riadne vypočítaní, geometrický plán z roku 1943 súd mal k dispozícii pri rozhodovaní a znalec T. sa taktiež vyjadroval k otázke priebehu hranice ako znalec, ktorý vykonal kontrolné znalecké dokazovanie. Tieto okolnosti preto nie sú dôvodmi, ktoré možno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Dôvodom prípustnosti dovolania nemôžu byť ani dovolateľmi namietané nesprávne skutkové zistenia, resp. nesprávne právne posúdenie veci. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie žalovaných zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľov o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nevykonaní nimi navrhnutých dôkazov. Nevykonanie všetkých účastníkom navrhnutých dôkazov nie je odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná.

Za odňatie možnosti konať pred súdom nie je možné považovať ani to, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, v tomto prípade výpovede svedkov, resp. geometrický plán z roku 1943. Pokiaľ žalovaní v dovolaní poukazovali na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v súvislosti s porušením práva na spravodlivý proces z dôvodu nezrozumiteľnosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia treba uviesť, že žalovaní neuviedli v dovolaní, v čom konkrétne malo byť odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nejasné, resp. s akými skutočnosťami a dôkazmi sa odvolací súd v dôvodoch rozhodnutia nevyporiadal tak, že nemali objektívne možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť jeho rozhodnutia. Podľa názoru dovolacieho súdu, odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia jasne uviedol, ktoré dôkazy považoval za rozhodujúce, z akých skutkových záverov vychádzal, prečo považoval právne posúdenie otázky vydržania súdom prvého stupňa za správne a osobitne sa vyporiadal aj s námietkou nesprávneho hodnotenia dôkazov. Odôvodnenie jeho rozhodnutia nemožno preto považovať za tak nejasné a nezrozumiteľné, že by to žalovaným znemožňovalo objektívne posúdiť jeho (ne)správnosť, prípadne kvalifikovane sa rozhodnúť, ktorým dovolacím dôvodom majú dovolanie odôvodniť.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

